

delse har Finansministeriet over for Justitsministeriet peget på, at statsansattes adfærd allerede i dag til en vis grad er reguleret gennem det såkaldte dekorumkrav, som også kaldes værdighedskravet.

Dette værdighedskrav fremgår af tjenestemandsløvens § 10, hvorefter tjenestemanden samvittighedsfuldt skal overholde de regler, der gælder for hans stilling og så vel i som uden for tjeneste vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver. Et tilsvarende værdighedskrav gælder for overenskomstansatte og andre, der ikke er omfattet af tjenestemandreglerne.

Når man skal vurdere, om den ansattes adfærd er i overensstemmelse med værdighedskravet, ser man på den konkrete stillings art og indhold. Kravene til den ansatte kan dog også variere efter de omgivelser, som tjenesten udføres i. Typisk vil værdighedskravet angå tilfælde, hvor der er tale om en strafbar handling, men kravet kan også være tilsidesat, selv om handlingen ikke er strafbar. Dette må som sagt vurderes i forhold til stillingens art og indhold samt i forhold til de omgivelser, som tjenesten udføres i.

Afhængigt af de konkrete omstændigheder kan en bestemt type adfærd således være acceptabel i et tilfælde, mens samme adfærd i et andet tilfælde vil blive vurderet som uacceptabel. Hvis en ansats adfærd er i strid med værdighedskravet, kan der blive tale om personaleretlige sanktioner, f.eks. en advarsel til den ansatte eller i grovere tilfælde afskedigelse.

På den anførte baggrund har Finansministeriet over for mig tilkendegivet, at de gældende regler om ansattes forhold i og uden for tjenesten efter Finansministeriets opfattelse må anses for tilstrækkelig til, at der kan tages højde for situationer, hvor der af tjenstlige grunde er behov for at regulere de ansattes adfærd, f.eks. i forbindelse med spørgsmål om køb af seksuelle ydelser.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget berører man også adgangen for udsendte i forsvarstjeneste til at købe seksuelle ydelser. Om dette spørgsmål vil jeg i det hele henvise til det, som forsvarsministeren netop har givet udtryk for, og regeringen kan således heller ikke støtte denne del af beslutningsforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er et par korte bemærkninger til justitsministeren, først fru Bodil Kornbek.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg er meget vel klar over, at der er sket nogle tiltag fra regeringen med henblik på at skulle fange bagmændene, og det er også noget, vi har stemt for, og det ligger os også meget på sinde. Ingen tvivl om det.

Jeg er også glad for ministerens ord, når hun siger, at vi gerne vil beskytte kvinder mod prostitution og beskytte ofre for kvindehandel, der selvfølgelig er fuldstændig uacceptabel.

Så vender vi os mod det hjemlige marked, hvis man kan tillade sig at sige det på den måde. Den bekæmpelse er det også værd at tage med. Det her drejer sig ikke kun om handel med kvinder, der kommer udefra, det er en handel med kvinder uanset nationalitet, og det vil sige også danske kvinder. Det er vel også interessant at sætte ind der.

Vi er godt klar over, at en kriminalisering alene ikke er nok, og derfor har vi også haft fremsat et forslag om en helhedsorienteret indsats over for prostituerede, og det kunne regeringen heller ikke stemme for. Derfor kunne man spørge, hvad det er for en indsats, man vil gøre, for man mener jo ikke, at dokumentationen fra Sverige er god nok.

Vil man foretage nogle undersøgelser for at se, hvordan det virker i Sverige, hvad det er, man kan påvise, for der er jo sket et reelt fald?

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Bodil Kornbek, at jeg tror da meget langt hen ad vejen, at der er meget stor enighed i Folketinget om, at vi må gøre, hvad vi kan for at bekæmpe ikke mindst alle de sociale problemer, der er en konsekvens af prostitution. Men som jeg har tilkendegivet, mener jeg ikke, at vejen at gå er at følge den svenske model.

Der er lavet talrige undersøgelser, og såfremt der er behov for det, oversender vi gerne det materiale, der er til rådighed – mange af rapporterne er tilsendt Retsudvalget – for at man kan se, hvor problematisk det er at følge den svenske model.

Noget af det jeg personlig, og det er med henblik på det, fru Bodil Kornbek netop har givet udtryk for, synes er noget af det allermost problematiske, er, at de, der har det allersværest, bliver drevet til i det skjulte at drive prostitution, og dermed bliver det endnu sværere for